

Dodatek funkcyjny przysługuje nauczycielowi z racji zajmowanej funkcji, a uzależnianie jego przyznania od długości jej pełnienia jest pozbawione podstawy prawnej.

Wojewoda Wielkopolski wydał rozstrzygnięcie nadzorcze, w którym - powołując się na prawomocne wyroki sądów administracyjnych - podkreślił istotę dodatków funkcyjnych wypłacanych nauczycielom. W rozstrzygnięciu poświęconym uchwale jednej z rad gmin organ nadzoru zwrócił uwagę na zapis, z którego wynikało, że prawo do dodatku funkcyjnego zostaje przyznane osobie, której powierzono obowiązek zastępowania osoby, której tego typu dodatek przysługuje. Rada gminy postawiła jednak przy tym warunek - ciągła nieobecność osoby zastępowanej musi trwać przynajmniej 30 dni kalendarzowych.

Dodatek funkcyjny jako ekwiwalent - nie uznaniowa nagroda

W ocenie organu nadzoru fakt przysługiwania dodatku funkcyjnego jest uzależniony wyłącznie od okoliczności faktycznych, jak rzeczywiście zajmowane stanowisko bądź pełniona funkcja. To z nimi prawo do dodatku wiąże się nieodłącznie. W uchwale poświęconej warunkom wypłacania dodatków podejmowanej na podstawie art. 30 ust. 6 ustawy - Karta Nauczyciela (KN) nie ma zatem miejsca na tworzenie dodatkowych wymogów - chociażby takich, jak minimalny czas zajmowania określonej funkcji, choćby w ramach zastępstwa. Stanowisko to nie jest odosobnione i znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, w tym w przywołanym prawomocnym wyroku WSA we Wrocławiu z 22 października 2008 r. (sygn. IV SA/Wr 282/08). W świetle tego orzeczenia dodatek funkcyjny jest stałym składnikiem wynagrodzenia pracownika na stanowisku kierowniczym. Pełni funkcję ekwiwalentu nie tylko za zwiększony nakład pracy, lecz również za większą odpowiedzialność za działania własne oraz podległych pracowników, a także za stopień trudności wykonywanych zadań. Sąd wskazał, że już samo zdarzenie polegające na powierzeniu pracownikowi pełnienia funkcji kierowniczej uzasadnia prawo do dodatku funkcyjnego, jeśli przyznawanie takiego dodatku zostało przewidziane przepisami. Wykorzystane w przepisie art. 30 ust. 6 pkt 1 KN polecenie określenia "warunków przyznawania dodatków" - nie daje natomiast prawa do określania przez radę jakichkolwiek warunków ich nieprzyznawania ani utraty. Tym samym uzależnienie przyznania dodatku funkcyjnego od długości okresu trwania uprawnienia jest pozbawione podstawy prawnej.

Dopisywanie nowych przepisów przez rady gmin - wykluczone

Podobnie traktowane są zapisy określające konkretne sytuacje, w których dodatek funkcyjny lub inny dodatek do wynagrodzenia nauczyciela nie przysługuje. Wokół tego stanowiska w orzecznictwie panuje pełna zgoda. Ustawowe upoważnienie do określenia w drodze regulaminu szczegółowych warunków przyznawania dodatków nie oznacza kompetencji do dookreślania tych regulacji czy uzupełniania ich o kryteria odwrotne - sytuacje, w których dany dodatek się nie należy. Zasady związane z dodatkami i ich przysługiwaniem zostały określone w wydanym na podstawie przepisów KN rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy. Organy jednostek samorządu terytorialnego nie są uprawnione do modyfikowania tych zasad.

Konsekwencją przekroczenia przepisów jest stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności podjętej w ten sposób uchwały. Celem jest wyeliminowanie tych zapisów regulaminu, które wprowadzają warunki i kryteria inne niż te już obowiązujące.

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: piątek, 14, sierpień 2026 10:24

Piotr Majoch

Odsłony: 156

Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wielkopolskiego z 5 sierpnia 2026 r. (sygn. NP-II.4131.1.161.2026.3)

Źródło: [Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego](#)